

KİLİSE ÖĞRETİSİ

Rev. Donald Cobb

İÇİNDEKİLER

Kilise ve Dünya

3. A: Kilise ve Misyonu

3. B: Kilise ve Göklerin Egemenliği

III. KİLİSE VE DÜNYA

III. A Kilise ve Misyonu

Şu ana kadar anlattığımız her şey, dünya ile kilisenin ilişkisine dayanıyordu. Yani kilise, İsa Mesih'le olan ilişkiye göre tanımlanır. Fakat bir anlamda İsa Mesih'in, dünya ile olan ilişkisi en az bunun kadar önemlidir. Kilise, Tanrı'nın Mesih aracılığıyla Kendisine topladığı topluluktur. Ve bu toplama işi, İsa Mesih dönene kadar devam edecektir. İsa Mesih, kilisenin Başu olarak sürekli kilisesini toplamaya devam etmektedir. Bu nedenle sürekli olarak toplanma, kilisenin doğasını tanımlar. Bu aktif toplama olayı olmaksızın, kilise gerçek anlamına ulaşamaz. Bunu bir başka şekilde söylemek gerekirse: Kilise, misyonundan ayrı olarak düşünülemez. Kilisenin misyonunu çok açık bir şekilde tarif eden bir ayet var:

Matta 28:16-20 On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler. İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi. İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: 'Gökte ve yer-

yüzünde bütün (her) yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, bütün (her) ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin. Onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin. Size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle beraberim.”¹

Bu ayetlere bakmadan önce, Matta kitabında bu ayetlerin yerine bakmak gerekir. Matta, tüm kitabını, İsa Mesih'in doğumu, öğretileri, mucizeleri ve tüm bunların öğrencileri için getirdiği sonuçları anlatmakla geçirdi. **26. ve 27. bölümlerin** hepsi de İsa Mesih'in ele verilmesi, suçlanması ve çarmıhtaki ölümü ile ilgilidir. **28. bölümde**, İsa Mesih'in ölümden dirilişini okuyoruz. Müjde'nin doruk noktasında, yani İsa Mesih'in hayatı ve kurtuluş işinin en sonunda, kiliseye bir görev verilmektedir. İsa Mesih'in tüm hayatı ve görevi, kiliseye verilen bir buyrukta özetleniyor. Aslında Matta bilerek kitabını bu buyrukla bitiriyor. Çünkü kilisenin misyonu; bu bölümden önce gelen her şeyin gerekli bir sonucu olarak bulunmaktadır (Bu buyruk, İsa'nın yaşamı, ölümü ve işlerinin gereği olarak buradadır.). Diğer bir deyişle. “Gidin, ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin” buyruğu, diğer buyruklar arasındaki bir buyruk değildir. Bu görev, Mesih'in gelişine dek kiliseye verilmiş tek bir görev ve tek bir buyruktur.

1. Sınırsız Yetki

¹ Dikkat etmemiz gereken bir sonraki şey ise; İsa Mesih'in verdiği bu son buyrukta “her” kelimesinin (Grekçe'de “her” anlamına gelen tek bir kelime vardır) dört kez kullanılması ile güçlendirilmiştir. Fakat bu kelime ne İngilizcede ne de Türkçede tam olarak yansıtılmamıştır. Bu da İsa Mesih'in bizlere anlatmak istediği şeyi, anlamamıza yardımcı olmaktadır.

Diyor ki: “Gökte ve yeryüzünde bütün (ya da *her*) yetki bana verildi.” Fakat burada dikkat edin! İsa Mesih öğrencilerine ne yapmaları gerektiğini ya da sorumluluklarının ne olduğunu söyleyerek sözlerine başlıyor. İsa Mesih kilisenin misyonunu Kendi sahip olduğu Güç ve Kudretin içerisinde tanımlayarak sözlerine başlıyor. Tüm bu Kitap boyunca İsa Mesih; Kral’ın Hükümdarlığından, Göklerin Egemenliğinden ve bu Egemenliğin gelişinden bahsetmektedir. Diyor ki: “Dirilişinden Öturu İsa, bu Hükümdarlığı artık eline almıştır.” Ve Baba yaradılışın üzerindeki *her* şeye hükmetmesi için tüm yetkiyi İsa'ya vermiştir. Öyle ki, öğrenciler zor zamanlarda ya da düşman bir dünya içerisinde bu mücadeleyi verirken; güvende olabilsinler. Mesih, *her* şeyin üzerinde Kral ve Kudretlidir. Mesih'in üzerinde yetki sahibi olduğu şeyler arasında acı çekmek, dönemin dini önderlerinden baskı görmek de vardır. Bu yetki Roma imparatorluğunu da kapsamaktadır. Mesih, tüm bunların üzerinde yetki sahibi ve Kudretlidir. Aynı mesaj bugün, bizler için de geçerlidir.

Bunun anlamı da şudur: Bizler Krallığın işlerini, hizmetini yapmak için; kendi gücümüzle ortaya çıkmamalıyız. Fakat tüm güce ve yetkiye sahip olan, ve bu gücü kullanan Kişi'nin gücünde gitmeliyiz. Bizler bu hizmeti sürdürürken, tüm engelleri kıran ve Krallığın ilerlemesi için gücünü gösteren Kralın Kendisidir.

Bu buyruğa bakarken; dikkat etmemiz gereken şey şudur: Aslında bu buyruk, imkansız bir buyruktur. Bizler öğrencileri yetiştiremeyiz. Zira bizler insanların yüreklerinin içine girip; onları Mesih'e döndüremeyiz. Bizlere tüm bu Kitaplarda gösterilen şey şudur ki; hiçbir insan Tanrı'ya dönmek ve O'na boyun eğmek istemiyor. Fakat buna rağmen İsa: “Gidin ve ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin.” diyor. Bunu nasıl

başarabiliyoruz? Çünkü İsa Mesih'e, bu kişilerin yüreklerine girerek onları Tanrı'ya döndürmesi için tüm yetki ve güç verilmiştir. Bu nedenle bizim buradan alacağımız çok güçlü bir teşvik vardır.

2. Sınırsız Bir Görev:

(Buna da Matta 28:19. ayette rastlıyoruz.) *“Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin.”* Belki öğrencileri İsa Mesih'le dolaştıkları zamanlarda, görevlerinin yalnızca İsrail'le sınırlı olduğunu düşünüyorlardı. Aslında Elçilerin İşleri bölümünde karşımıza çıkan soru şudur: “İsrail ne zaman krallığı alacak?” (Elçilerin İşleri 1:6). Yani Mesih'in dirilişinden sonra bile aslında öğrenciler, misyonlarının ne olduğu konusunda bazı yanlış anlamalar içindeydiler. Bu nedenle İsa, öğrencilerin kesinlikle bilmeleri gereken bir şey söylüyor... *“Bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin”* diyor. Peki İsa burada neden sadece “uluslara” değil de; “bütün uluslara gidin” diyor? Bunun yanıtını Matta 24. bölümde görüyoruz:

Matta 24:14 Göksel Egemenliğin bu müjdesi tüm uluslara bir tanıklık olmak üzere bütün dünyada duyurulacak, ve son o zaman gelecektir.

İsa Mesih bu ayette göğe çıkışından gökten tekrar gelişine dek olması gereken olaylardan bahsediyor. Ve kilise tarihi sürecinde, bazı olayların gerçekleşmesi gerektiğini vurguluyor. Fakat söylediklerinin en önemlileri bu ayetlerde bulunuyor: **“Egemenliğin bu müjdesi tüm (yani bütün) uluslara vaaz edilecek ve ondan sonra da “son zaman gelecektir”** diyor.

Peki bunun anlamı nedir? Yani İsa Mesih'in geri dönüşü, bizlerin ulusları öğrencileri olarak yetiştirmemiz ve Müjde'yi bütün uluslara yaymamızla ilişkilidir. Şu ana kadar gördük ki; Tanrı'nın amacı, tahtının etrafında tüm uluslardan, tüm halklardan, tüm oymaklardan kişileri toplamaktı. İşte Tanrı'nın tarih içerisindeki amacı budur... Bu da bizlere, tüm davranışları içerisinde kilisenin motivasyonunun bu olması gerektiğini gösterir.

Hristiyanlar olarak yaşadığımız yerlerde Müjde'yi duyurmak için, biraz daha güçlenmeyi ya da çoğalmayı bekliyor olabiliriz. Fakat İsa'nın, daha ilk baştan bizlere hatırlattığı şey oldukça önemlidir. Bizlerin öncelikleri, İsa Mesih'in önceliklerine göre planlanmalı ve düzenlenmelidir. Bu ayete göre İsa Mesih bizleri, tüm bu ürüne bakmaya teşvik ediyor.

3. Sınırsız Bir Mesaj:

İsa Matta 28:20. ayette şöyle diyor: **“Size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin.”** Bizler Grekçe, orijinal metne baktığımızda; bu ayetlerin tümünde tek bir buyruk olduğunu görüyoruz. Tek buyruk şudur: **“Öğrencilerim olarak yetiştirin”** Burada **“vaftiz edin”** ve **“öğretin”** kavramları da kişilerin öğrenciler olarak yetiştirilmesinde kullanılan araçlar olarak belirtiliyor. Eğer tam anlamıyla çevirecek olsaydık; şöyle diyecektik: **“Vaftiz ederek ve öğreterek; onları öğrencilerim olarak yetiştirin”**. Burada İsa aslında önemli bir ifade de kullanmaktadır: Bu da, herkesi öğrencileri olarak yetiştirirken; Mesih'in öğrettiklerinin hiç birisini ihmal etmememiz gerektiğidir. Öğretisindeki *her şey önemlidir ve bu kişilere her şey aktarılmalıdır*. Bize Baha'dan gelen İsa Mesih'tir. İsa diyor ki: **“Baha'nın kendisine gösterdiği her şeyi, İsa da bize bildirdi.”** Bu nedenle İsa Mesih'in öğrencilerine, Baba'nın İsa'ya öğrettiği *her şey* açıklanmış,

gösterilmiş ve öğretilmiştir. Bu da şunu gerektirir: Bizler kendi ülkemizde ya da başka uluslarda öğrenciler yetiştirirken; bu öğrencilerin İsa Mesih hakkındaki bilgilerinin mutlaka *tam olmasına dikkat etmek zorundayız...* Bu da pastör olan ya da pastörlüğe aday kişiler için, öğretişimizin ve vaaz edişimizin tek bir amacı olduğunu gösterir. O da, Mesih'te bizlere açıklanan her şeyin, tüm öğretinin, tamamıyla aktarılmasıdır.

İşte burada da Elçisel mesajın ve Elçisel kilisenin önemini görüyoruz.

4. Sınırsız Bir Varlık:

Matta 28:20. ayetine tekrar bakalım: “*İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim*” diyor. İsa Mesih bu buyruğa nasıl bir vaat vererek başladıysa; yine bir vaat vererek bitiriyor. Tekrar söylüyorum: İsa Mesih bizlere burada sadece bir görev vermiyor.

Burada bizler önemli bir şey görüyoruz. İsa burada yalnızca tek bir buyruk veriyor: Ama bu buyruğu Kendi vaadi ve Kendi Varlığının çerçevesi içerisinde bizlere sunuyor. Bütün gücü almış olan Kendisidir. Ve bu işi tek başımıza yapmamamız için, yanımızda ve içimizde çalışan; İsa Mesih'in Kendisidir. Bu da şunu hatırlatır: Yaptığımız hiçbir şey için böbürlenmemeliyiz!

I. Korintliler 15:10 ayetinde Pavlus, bir elçi olarak Kendi hizmetinden bahsediyor. Ve bunu diğer elçilerin işleri ile karşılaştırıyor: “*...Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Fakat aslında ben değil, Tanrı'nın bende olan lütfü emek verdi*” diyor. Bizler hizmet ettiğimizde ve hizmetimiz meyve verdiğinde; bu meyvelerin aslında bizlerin içinde çalışan

Mesih'in gücü ve lütfü olduğunu bilmeliyiz. Yine aynı sebeple, kendimizi sırf yalnız hissediyoruz diye de, teşviğimizin kırılması gerekmez. Çünkü en kötü durumlarda bile, İsa Mesih'in bu Söz'ü hala geçerlidir: ***“Dünyanın sonuna kadar, her an sizinle birlikteyim.”***

Bu ifade çok önemlidir. Çünkü Matta İncili'nin başında ve sonunda bulunmaktadır.

Matta İncil'i, meleğin Yusuf'a nasıl görüldüğünü açıklayarak başlıyor. Ve daha sonra şu yorumu sunuyor:

Matta 1:22-23 Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu sözün yerine gelmesi için oldu: 'İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak. O'nun adını İmmanuel koyacaklar.' İmmanuel, 'Tanrı bizimle' demektir.

Matta, bu doğacak bebeğin *“Tanrı bizimle”* demek olduğunu söyleyerek başlıyor. Yani Tanrı içimizdedir. Ve yine Matta, bu İncil'in sonunda da şöyle diyor: “Her ne kadar İsa'nın dünyasal hizmeti tamamlanmış olsa da; yine Ruh'u aracılığıyla İsa Mesih bizimle birlikte, içimizdedir.”

İsa Mesih'in varlığı; yalnızca kişisel bir varlığın, bir kahramanın ya da bir meleğin varlığı değildir. İsa Mesih *“Bizimle olan Tanrı'dır”*, İmmanuel'in varlığıdır ve Tanrı bizimledir. Bize verdiği kilise hizmeti tamamlanıncaya dek, bizimle birlikte çalışacaktır.

Bu çağların sonuna kadar, İsa Mesih'in varlığının bizimle olacağı vaadi, her zaman güvenmemiz gereken bir vaattir. Bu çağın sonunda İsa Mesih artık görkemini bizlerin içinde ve etrafında, bizler için göstermek üzere tekrar gelecektir. Tüm sonsuzluk boyunca O'nun tahtı etrafında oturacağız...

III. B. Kilise ve Göklerin Egemenliği:

Göklerin Egemenliği, her dört İncil’de de merkezi bir konudur. Hatta tüm Yeni Antlaşma’nın merkezi konusu olduğunu bile söylemek doğru olur. Yani İsa Mesih İyi Haber’i, Müjde’yi vaaz etmeye başladığında; **Göklerin Egemenliği** haberini bildiriyordu. Bu nedenle *Markos 1. bölüm, 14-15. ayetlerde* İsa Göklerin Egemenliğini halka bildirmeye başlıyor ve şöyle diyor: “...*Zaman doldu, Tanrı’nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde’ye inanın!*” Müjde, **Tanrı’nın Egemenliğinin** Müjde’sidir. Tanrı’nın Egemenliği ile kilise arasındaki ilişki nedir? Bu Egemenlik hakkındaki anlayışımız, kilise anlayışımızı nasıl etkiler?

a-) Anlamamız gereken ilk şey; Yeni Antlaşma asla kiliseye, “**Tanrı’nın Egemenliği**” ya da “**Göklerin Egemenliği**” ismini vermez. Bunun çok iyi bir sebebi vardır: Çünkü **Egemenlik**, yani **Krallık**; Tanrı’nın nihai olarak her şey üzerindeki hükmüdür. Yani düşünülebilecek en kati, en geniş kapsamda bir hükmedistir bu. Mesih geri döndüğü zaman bütün yaradılış, Tanrı’nın Mesih içersinde gösterdiği **Krallığı** fark edecek ve herkes diz çöküp O’na tapınacak. Tüm evren, İsa Mesih’in **Egemenliğine** boyun eğdiği zaman, Tanrı’nın (**Göklerin**) **Egemenliği** gerçek anlamda gelmiş olacak. Eğer İsa Mesih: “**Göklerin Egemenliği** içinizedir (aranızdadır)” diyorsa; bununla kastettiği şey: Bu Krallık, Kral olan Kişide bulunuyor demektir. Bu Kişi de İsa Mesih’tir. İsa Mesih de topluluğunun arasında bulunuyor. Ancak bu manada İsa: **Göklerin Egemenliği** içinizedir (aranızdadır) diyebilir. İsa Mesih, Beden almış **Göklerin Egemenliğidir**. Bu nedenle İsa Mesih’in dünyadaki Varlığı, O’nun **Krallığı**’nın dünyadaki Varlığı demektir.

Bu dört Müjde'ye göre, **Tanrı'nın Egemenliği (Göklerin Egemenliği)**, İsa Mesih dünyaya geldiğinde kurulmuştur. Fakat özellikle İsa Mesih'in ölümünde, şeytanın hükümlanlığı yenildiğinde kurulmuş ve oturtulmuştur.

Yuhanna 12:31-33 Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak. Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim. İsa bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu.

İsa burada: "O'nun yukarı çekilmesi ve ölümü ile, şeytanın hükümlanlığının kırılacağını ve yargılanacağını "söylüyor. Yani Mesih'in çarmıhtaki ölümü, bu dünyanın yargılanmasını gerçekleştiriyor. Günahlı kadın ve erkeklerin hak ettiği cezayı, burada İsa Mesih Kendi üzerine alıyor. Bu ayetler de aslında dünyanın ne kadar günahlı olduğunu gösteriyor. Bunları söyledikten sonra İsa şunları söylüyor: "Artık bu dünyanın egemeni dışarı atılacak." İsa Mesih'in ölümü ile artık şeytanın hükümlanlığı yeniliyor ve Göklerin egemenliği zaferli çıkıyor. **Göklerin Egemenliği** aslında en geniş kapsamda, *Sonsuz bir gerçektir*. Tanrı'nın Mesih'te sunduğu sonsuz kurtuluşla eş anlamlıdır. Ve bu Krallık tüm yaradılışın yenilenmesini ve ölümün kırılmasını ve öldürülmesini içermektedir.

Bu nedenle Esinleme kitabındaki Tanrı'nın hükmedişi, Kuzu'nun Düğün Şöleni ile bir arada gösteriliyor.

Vahiy 19:6-9 Sonra büyük bir kalabalığın sesini, gürül gürül akan suların ve güçlü gök gürlmelerinin sesini andıran sesler işittim.

'Haleluya!' diyorlardı.

'Çünkü gücü her şeye yeten Rab Tanrımız

egemenlik sürüyor.
 sevinelim ve coşalım!
 O'nu yüceltelim!
 Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor,
 O'nun gelini hazırlandı.
 Giymesi için ona temiz ve parlak,
 İnce keten giysiler verildi.' İnce keten, kutsalların adil işlerini simgeler. Melek bana, 'Şunu yaz' dedi. 'Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!' Ve şunu ekledi: 'Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrı sözleridir.'

Melek burada neden "Haleluya!" diye bağırdı? Çünkü gücü her şeye yeten Rab Tanrı'mız Egemenlik sürüyor. Ve bundan sonraki ayette gördüğümüz gibi bu **Egemenlik** de Kuzu'nun Düğün Şöleni ile birlikte olmaktadır. Kurtuluş artık insanlara sunulmuştur. Ve artık kilisenin kurtuluşu tam bir gerçeklik haline gelmiştir. Bu nedenle kilise, **Krallıkla** ya da **Göklerin Egemenliği** ile eş anlamda olamaz. Zira **Göklerin Egemenliği** en derin manada, Tanrı'nın *Sonsuz kurtuluşunu* göstermektedir. Fakat kilise dünyada varlığını sürdürürken, hala kurtuluşunun sonuca erdirilmesini, tamamlanmasını beklemektedir. Egemenliğin gerçekliği, kilise gerçekliğinden sonsuz derecede ileridedir. Bu ikisi eş anlamlı olmamakla beraber, yine de aralarında çok yakın bir ilişki bulunur. Kilisenin nihai amacı, **Tanrı'nın Egemenliğidir**.

Kilise, **Tanrı'nın Egemenliği** için var olmaktadır. Aslında şöyle bile diyebiliriz: Şu anki çağda yalnızca ve yalnızca kilise, Tanrı'nın bilgeliğini dünyaya gösteren araçtır. Sonsuz Krallık, bu çağda görünür bir şekilde bizlere sunulmaktadır. Fakat bu yalnızca bizim karşımıza kilisede çıkar. Matta 16. bölümde, Yeni Antlaşma'nın, kilise öğretisi hakkında kullanıldığı çok merkezi bir ayet veriliyor:

Matta 16:16-19 Simun Petrus: ‘Sen, yaşayan Tanrı’nın Oğlu Mesih’sin’ cevabını verdi. İsa ona, ‘Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!’ dedi. ‘Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babamdır. Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus’sun ve ben topluluğumu bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek. Göklerin Egemenliğinin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak.

Elçilerin temsilcisi olarak Petrus’un bir ‘kaya’ olarak nitelendirildiğini görüyoruz. Yani elçilerin verdiği İnanç Açıklaması ‘*kayası*’ üzerine bu kilisenin kurulacağını söylemiştik. Petrus burada, elçisel ikrarın bir temsilcisidir. Fakat **Göklerin Egemenliğinin** anahtarlarının ona verilmesi, yine temsili bir şeydir. Bunun anlamı da şudur:

Aynı İnanç ikrarı, Göklerin kapılarını açacak ya da kapatacaktır. İsa bu anahtarları tüm kiliseye veriyor. Zira kilise bu öğreti üzerine kurulduğu ve öğretisi, bu kapıyı açıp-kapadığı için; bu anahtarlar tüm kiliseye veriliyor. Kilisenin bu Müjde’yi duyurması aracılığıyla insanlar İyi Haber’i alırlar ve **Göklerin Egemenliğine** girebilirler. İnsanlar kendilerine bildirilen bu Müjde’yi reddettiklerinde, (**Göklerin Egemenliğinin** kapılarının yüzlerine kapandığını görürler.

Bu nedenle her ne kadar kilise ile Göklerin Egemenliği eş anlamlı şeyler değilse de; ayıramayacak bir şekilde de birbirlerine bağlıdırlar. Kilisenin Müjde’yi vaaz etmesi, Tanrı Egemenliğinin ilerlemesinin; aracılığıyla yapıldığı ilk yoldur. Tanrı’nın Egemenliğinin, Yeni Antlaşma’da ne kadar büyük

bir yer tuttuğunu gördüğümüzde; kilise olarak ne kadar büyük bir sorumluluk altında olduğumuzu da fark ederiz.

Aynı zamanda İsa Mesih'in Kendi kilisesine bu sorumluluğu ya da Krallığı vererek; ne kadar büyük bir ayrıcalık tanıdığını da görürüz. Yeni Antlaşma bizlere, İsa Mesih'in Kral olarak hükmettiğini gösterir. Baha'nın sağ tarafında oturmuş olan Mesih'tir. Yani bu da demektir ki; her şeyi yönlendirmek için yetki Kendisinde bulunmaktadır. Bu hükmediş ve bu güce, her nerede itaat edildiği görülürse; Tanrı'nın Egemenliği de o yerde fark edilmiş ve görülmüş olur.

Peki bu nerede oluyor? Bu, kilisede olmaktadır. Kilise ve **Göklerin Egemenliği**, bir arada gider. Aslında şöyle diyebiliriz: Kilise ve Göklerin Egemenliği, birbirlerinin gelişimini sağlamak için planlanmıştır. Bir kimse kiliseye girdiğinde, kurtuluşu aldığı anda; Krallık genişlemektedir. Göklerin Egemenliğinin ilerleyişi de kendisini, kilisenin büyüyüşünde gösterir. Bir teolog şöyle söylemiş: "Kilise, Tanrı'nın Egemenliğinin bir işareti ve aracıdır." Aynı kişi kilisenin, Göklerin Egemenliğinin bir ön tadımı olduğundan da bahsetmiştir. Sonsuz Egemenliğin neye benzeyeceğini yalnızca kilisede (bir parçasını) görebiliriz. Bizler Rab'bin Sofrası'ndan almak için toplandığımızda; O'na övgüler sunduğumuzda, adeta sonsuzluğa küçük bir adım atmış oluruz. İsa Mesih bizlere: "*Gelin, alın ve yiyin, bu Ben'im Bedenim'dir*" dediğinde; bizler sonsuzlukta gerçekleşecek olan bu Düğün Şölenini, önceden tatmaya başlamışızdır. Birbirimizle olan ilişkilerimizde büyüdüğümüzde, olgunlaştığımızda; Göklerin Egemenliğinin Sonsuz Barıştırmasının neye benzeyeceğini daha iyi görürüz.

Peki tüm bunların sonuçları nelerdir? Bizler Tanrı Egemenliğinin gerçeğine baktığımızda; ki bu bize kilise aracılığıyla verilmiştir, gerçekten de kilisenin ne kadar değerli olduğunu daha fazla anlarız. Çünkü yalnızca bu şeyler kilise içinde tadılır ve deneyimlenebilir. Zira yalnızca tapınma ve kilisenin toplu yaşantısının içersinde bizleri bekleyen bu büyük kurtuluşu tadıp, deneyimleyebiliriz.

Bu nedenle kilise, bir Hristiyan olarak yalnızca büyümemizin sağlandığı bir yer değildir. Kilise, aynı zamanda Göklerin Egemenliğinin ve kurtuluşun ne olduğunu anlamamız konusunda gereklidir. İsa Mesih, Matta 13. bölümde. 44-46. ayetler arasında, Tanrı'nın Egemenliğini çok değerli bir inciye benzetmektedir. Ve biz de, bu incinin ne kadar değerli olduğunu anlayarak; kilisenin gerçek değerini kavrayabiliriz. Kiliseyi, bir altın yüzüğün üzerine yapıştırılmış inci olarak örneklersek; bu hiç de yanlış bir düşünce olmaz. Bu inci sahip olduğu değerden ötürü, üzerinde bulunduğu altın yüzüğe de çok büyük bir değer kazandırır. Göklerin Egemenliğinin değerinin anlaşılması, Mesih'in kilisesinin farkına varılıp; sevilmesini sağlayacaktır.

b-) Anlamamız gereken ikinci şey; kilisenin. Göklerin Egemenliğinin bir işareti ve aracı olması gerçeği, kilisenin devamlı olarak kendisinden daha ileriye bakmasını gerektirir. Çünkü eğer kilisenin gerçek tanımı kendisinde değil de. Göklerin Egemenliğinde ise; bu da demektir ki kilise, her zaman için gözlerini geleceğe ve Göklerin Egemenliğine dikmelidir. Yalnızca kilise üzerine odaklanmanın tehlikeleri vardır. Zira tüm dikkatimizi kiliseye çevirirsek; Göklerin Egemenliğini unutabiliriz. Daha sonra da bütün önceliğimiz kilise binası, kilise programları, kilise üyelerinin kaç kişi olduğu, kimin gelip, kimin gelmediği v.b. gibi konular ola-

caktır. Tabii ki bunların da önemi vardır. Şayet tüm dikkatimizi ve zamanımızı bunların üzerinde harcıyorsak; önceliklerimizi yalnızca ikinci derecede önem taşıyan şeylere göre ayarlamış olacağız.

Ne yazık ki Amerika'daki birçok kilise, bu örneği sergiliyor. Amerika'da büyük binaları ve kalabalık üyelere sahip, yoğun programlı kiliseler görmek mümkün. Fakat bu kişilerin bütün ilgi odağı, kilisenin kendisi olmuştur. Buradaki tehlike şudur: Kilise artık sonsuzluğa bakmak yerine; içine kapanmış ve sürekli kendisine bakmakla meşguldür. Tabii ki bu tehlike, bütün dünyada söz konusudur. Bu nedenle Mesih, kiliseden çok daha ileriye gözlerimizi dikmemizi istemektedir. Yani nihai olarak, O'nun Egemenliğine bakmamız gerekir. Sonsuz Egemenlik kendisini, kilisede gösterir. Bu da bizleri kilise hakkında çok heyecanlandırmalıdır. Tapınırken ve topluluk olarak olgunlaşırken; bizi motive etmelidir. Pazar sabahları olan ibadetleri, sadece belirli bir yükümlülük olarak değil; sonsuzluğun bir ön tadımı olarak algılamalıyız. Arkadaşlıklarımıza ve dostluklarımıza da geçici olarak değil; sonsuz bir barıştırılma kapsamı içerisinde, Baba'nın önünde zevkini çıkarabileceğimiz bir ilişki olarak bakmalıyız.

Bizler sürekli olarak amaçlarımızı ve kilise için olan vizyonumuzu, devamlı Tanrı'nın Sonsuz Egemenliğinin amacı ile eşit düzeyde ve paralellikte tutmaya çağırılmaktayız. Tabii ki günümüz kilisesi ile, gelecekte bizi bekleyen Göklerin Egemenliği arasında sonsuz bir ayrım bulunmaktadır. Önümüze konulan bu resim şu an içinde bulunduğumuz kilise ile Göklerin Egemenliğini eşleştirmeye çaba sarf etmemizi sağlar. Öyle ki kilise, gittikçe daha fazla Tanrı'nın sonsuz kurtarışını ve Egemenliğini getiren araç ve bir işaret olabilsin.

Kiliseyi, gittikçe Göklerin Egemenliğine yaklaştırmaya çağırıldık. Öyle ki, Tanrı'nın kurtarışı kilise içinde daha büyük bir ölçüde gözüksün. Ve Tanrı bizlere bunu yapmak için, lütuf ve güç versin!